

»Selvstændige med vilje«

I bogen fortæller 20 danske iværksættere om deres gode liv som selvstændige.

Nogle er kendte - andre helt ukendte. Nogle har ansatte, andre har ingen. Et par stykker beskæftiger mere end 100 personer.

Men én ting har de tilfælles: Drømmen om frihed.

De har alle en trang til at skabe deres eget.

Det man tidligere kaldte at »have foden under eget bord«

Det gælder blandt andre Pernille Rasmussen, der driver Kongenshus Kro & Hotel.

I bogen inspirerer alle de 20 medvirkende læseren til det at være selvstændig, og alle sammen afspejler en glæde ved at drive egen virksomhed.

De selvstændige sætter ord som frihedstrangen i fokus og fortæller om finansiering, netværk, forretningsideer, planer med videre.

Alle beretter de om deres selvstændige liv på godt og ondt.

»Selvstændige med vilje« er skrevet for Dana af bestsellerforfatteren Bo Østlund. Vi bringer her et uddrag af kapitlet om Pernille Rasmussen. Kongenshus Kro & Hotel.

Bogen kan købes via www.dana.dk og koster 199 kr.

Pernille Rasmussen på råvarejagt i urtehaven.

Foto fra bogen

Kongenshus-restauratør Pernille Rasmussen i ny bog om iværksættere:

- Det er bare op på hesten, Pernille!

Af Bo Østlund

Som femårig ville Pernille være stuntman.

Så en sommerdag, mens hendes far holdt frokostpause fra en renovering af storstenen, kravlede hun op ad stigen til familiens treetages hus i Silkeborg og hen ad tagryggen til enden af taget, hvor hun satte sig og vinkede ned til forældrene i haven, mens hun råbte: »Hej, Hej - jeg springer nu!«

Senere i barndommen drømte hun om et liv som langturschauffør - eller brandmand eller politimand. For der har altid været gang i Annas og Leifs datter fra Søhøjlandet.

Min far har vist også været en vildbasse. Han voksede op i Brovst og kørte speedway med Ole Olsen, og det år, jeg blev født, havde han et styrt, som var så alvorligt, at han måtte indstille karrieren. Men vi havde alligevel altid motorcykler, da jeg var lille, så jeg voksede op med benzin i blodet.

Da jeg var otte-ni år gammel, sagde far en dag til mig: »Hop op bag på, så kører vi motorcykel«. Jeg kan huske, at jeg var så begejstret for farten og turen, at jeg slap ham og tog armene op over hovedet og skreg. De var så fedt. Men så røg jeg af og brækkede mit kraveben. Min far frygtede imidlertid for min mors reaktion, så han sagde 'du må ikke sige det til din mor'. Så jeg gik i 10 dage med brækket kraveben uden at sige en lyd ...

Vi sidder på Kongenshus Kro & Hotel, og Pernille Rasmussen griner af oplevelsen og af sig selv. For selv om livet ind

imellem har været hårdt ved hende, så kan ingen tage glæden fra tomboy-pigen, som naturligvis også senere både stjal drengenes knallerter, spillede fodbold og for resten heller ikke var til at styre på syv tønder land i skolen.

- Mine forældre havde aldrig troet, jeg ville gennemføre en uddannelse, men de tog fejl, smiler kvinden, som i dag har fem fuldtidsansatte og 58 afløsere - og som for længst har bevist, at hun både kan og vil.

Men vildskaben besidder Pernille stadig - og det i en grad, at hun efter et styrt i 2010 har pålagt sig selv ikke at få motorcykel igen.

ØKOLOGISK OG RAFFINERET

Pernille Rasmussen har arbejdet som kok i både Italien og Spanien, taget en uddannelse som tjener, og arbejdet på forskellige anerkendte danske og udenlandske spisesteder såsom Krogs Fiske-restaurant i København, Henne Kirkeby Kro og Michelin-restauranten El Tristan, inden hun i 2003 tog springet og blev selvstændig med restauranten Prinsessen & Hendes Krigere i Herning.

Og i 2006 sprang Pernille altså ud i endnu en udfordring

Kongenshus Kro & Hotel var dengang en landevejskro i ordets gængse forstand. I dag, en håndfuld år senere, er den omdannet til en økologisk og raffineret restaurant, hvor alt laves fra bunden. Grøntsager og krydderier dyrkes på gården, og på heden græsser nordens største fåreflok. Pernille har bragt naturen ind på Kongenshus Kro & Hotel og skabt

luksus med jordforbindelse.

Som voksen mærkede Pernille igen livets svære sider, da hun i februar 2005 mistede sin 25-årige lillesøster Kristina, som efter mange års lungesygdom døde af cystisk fibrose.

LIVETS SKRØBELIGHED

- Jeg var alene med min søster, da hun døde, og lige inden det skete, troede vi faktisk, det gik den rigtige vej, så jeg var fuldstændig i chok. Men når jeg i dag kigger tilbage på det, var den største og smukkeste oplevelse i mit liv at få lov til at sige farvel og være med til det, selv om afmagten var grusom hos et handlingsmenneske som mig.

Oplevelsen mindede mig om livets skrøbelighed, og fire måneder efter Kristinas død følte jeg mig stadig fanget i sorgen. Jeg følte, jeg stod på en afgrund, hvor jeg aldrig tidligere havde befundet mig, så jeg tog rygsækken på og rejste til Thailand uden at have planlagt noget som helst forinden. Jeg var af sted i seks uger, og jeg brugte meget af tiden på at sidde og tænke over livet og mindes alle de gode oplevelser med min søster, mens jeg kiggede ud over havet.

Turen hjalp mig med at komme videre. Jeg fik bearbejdet min sorg og mit tab, og jeg er i dag meget taknemmelig for livet. Når jeg ser, hvordan alt pibler op af jorden om foråret, føler jeg mig fantastisk lykkelig. Jeg har mediteret de seneste 10 år, og jeg forsøger at få tid til det hver dag for at »grounde« mig selv.

Da Pernille Rasmussen overtog Kongenshus Kro & Hotel, havde stedet ifølge

hendes selv været tæt på konkurs flere gange, og der havde været tre ejerskifter inden for 10 år.

TRE UGER MED KÆRESTEN

- Der var store tykke uldtæpper fyldt med håndbajere og spilleautomater samt gennemrøgede lokaler, og da vi pillede gardinerne ned, var renseri-mærkerne 18 år gamle. Men jeg faldt for Kongenshus første gang, jeg så stedet. Både på grund af den smukke bygning og stedets historie som gæstgiveri, hvor der for mange, mange år siden var plads til gæsternes heste i en lade omme bagved - og så slog jeg til og startede genopbygningen sammen med min daværende kæreste.

Kæresten holdt imidlertid kun tre uger.

Måske fordi Pernille er en ildsjæl, som i dag efter egen udregning arbejder mellem 100 og 118 timer hver uge.

- Jeg har imidlertid ikke noget problem med det, for jeg synes faktisk ikke, jeg har et arbejde. Jeg synes derimod, jeg har en livsstil. Jeg har ingen hverken fysisk eller psykisk belastning, men jeg tror også mange gange, at hvis man som selvstændig går ind og siger til sig selv »hold da kæft mand, nu skal jeg på arbejde«, så bliver det jo let en byrde, ikke ...?

- Da jeg overtog stedet, var det egentlig kun en selskabsforretning, som havde åbent fredag og lørdag. I dag kan vi sagtens omsætte for mellem 50.000 og 100.000 på en tirsdag eller en onsdag, og vi har mere end 20 bryllupper og et halvt hundrede andre fester på årsbasis samt

naturligvis et hav af virksomhedsseminarer. Jeg tror, at successen bl.a. skyldes, at gæsterne kan have det lidt for sig selv. Det er intimt, det er lidt langt ude, det er anderledes, og de bliver ikke forstyrret af byliv.

IKKE PÆDAGOG

- Min styrke som selvstændig og iværksætter er jo helt sikkert, at jeg har stået i nogle udfordringer i mit liv, som har været hårde, så når jeg møder en krise, så tænker jeg: »Jeg har prøvet noget der er værre, så nu er det bare op på hesten, Pernille!«. Min største svaghed er absolut mine pædagogiske evner, men jeg har jo gennem årene stået i mange situationer, hvor jeg klarede tingene selv, og jeg er helt på det rene med, hvordan jeg vil have dem gjort. Vi har f.eks. konsekvent ingen tøsesladder på stedet, for det gider jeg simpelthen ikke.

- Jeg synes ikke, at jeg på noget tidspunkt har følt mig utryk ved at være selvstændig, og jeg har aldrig oplevet, at der var ting, jeg ikke kunne håndtere. Hverken økonomi, gæster, personale eller noget i den stil. Det vigtigste for mig er, at jeg føler, jeg lever, og at jeg er ærlig både over for mig selv og andre - og jeg kan heldigvis svare bekræftende på begge dele, selv om jeg stadig sommetider pludselig oplever mig selv som en linedanser med en paraply. Så går der igen lidt stuntman i det ..., griner Pernille, som har fødselsdag samme dato som Andersen.

H. C. forstås.
Eventyrdigteren.